

NA KRATKO

BREZ SPREMEMB

Po podatkih in oceni delovnih organizacij na območju občine Slovenske Konjice se letos verjetno ne bo zvišalo število zaposlenih delavcev. Edino v lesno-industrijskem obratu menijo, da bodo morali zaposliti nekaj novih.

V. L.

USKLADITEV PROGRAMOV

Pretekla dni so imeli predstavniki občinske skupščine Slov. Konjice razgovore z ljudmi, ki delajo v krajevnih skupnostih. Namen razgovorov je bil, da bi uskladili letošnje akcije pri reševanju različnih komunalnih problemov. To je vsekakor zelo pomembno, saj bo le na ta način možno razdeliti denar tako, da se bo to poznalo to leto v tem, drugič pa v drugem kraju.

V. L.

LAŽJA IZBIRA

Konjiška Delavska univerza bo tudi v aprilu predvajala učencem sedmih in osmih razredov filme o poklicnem usmerjanju. Gre za osem poučnih in zanimivih filmov, ki jih je posodil zavod za zaposlovanje delavcev. Otroci, ki so si filme že ogledali, so bili navdušeni in povedali so, da si je marsikateri dokončno izbral bodoči poklic prav s pomočjo filmov, ki prikazujejo podrobnosti najrazličnejših poklicev.

V. L.

VODA ZA 350 LJUDI

Okrug 350 ljudi bo dobilo pitno vodo iz vodovoda, ki ga napeljujejo vaščani kraja Bezina in nekaterih okoliških naselij. Izvirek je pod Brinjevo goro v vasi Gračič, napeljava do zadnjega uporabnika pa je dolga okoli tri kilometre. Računajo, da bo gradnja vodovoda veljala nad 12 milijonov starih dinarjev, od katerih so prebivalci sami zbrali več kot tri četrtine potrebnih sredstev v denarju, materialu in delu. Ostalo pa bo določilih statuta morala prispevati občinska skupščina iz svojih sredstev.

PONOVA IZVOLITEV

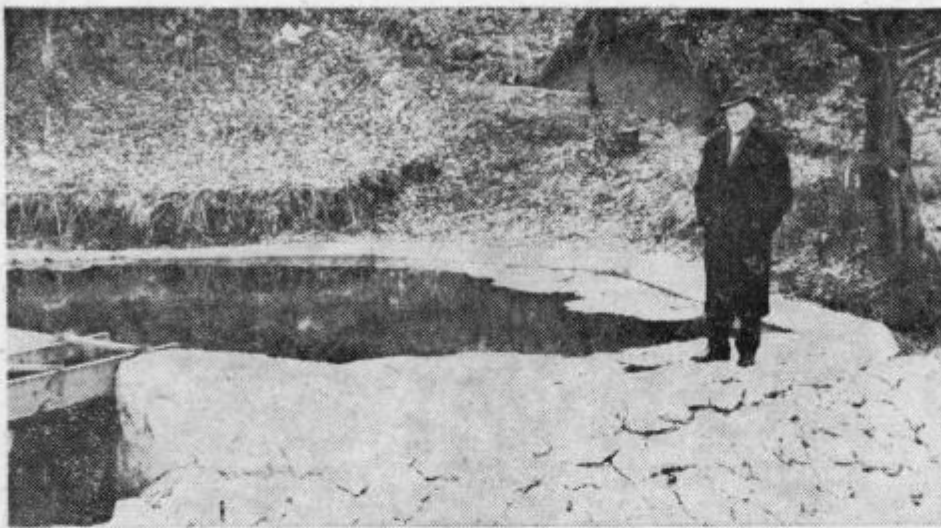
Na prvi svoji seji je novi občinski svet Zveze kulturno-prosvetnih organizacij Slov. Konjice spet izvolil Konrada Sodina, šolskega upravitelja iz Stranice, za svojega predsednika. Tovariš Sodin je vodil občinski svet tudi v minuli mandatni dobi.

VITANJSKA MLADINA SPET DELA

Vitanjska mladina je bila daj časa brez kakršnega-koli organiziranega vodstva. Pred leti je tu deloval zelo delaven aktiv mladine. Z odhodom nekaterih članov pa je bila mladina prepuščena sama sebi. Pogrešali so kulturno razvedrilo, športno udejstvovanje itd. Nekaj časa so se vključevali v telovadno društvo »Parizana«, pozneje pa je tudi to delo zamrlo. Mladina se je zbirala v glavnem po gostinah, saj tudi svojega prostora niso imeli.

Na pobudo nekaterih mladincev pa so pred dnevi spet ustanovili aktiv mladine. Na ustanovnem sestanku so izvolili tudi svoj odbor. Tako so za predsednika izbrali Marjana Planika, za ostale člane pa Jožeta Purga, Florjana Kosa, Ivana Pesjaka, Ljiljo Majlenič in Marinko Mavc. Na sestanku so si zastavili tudi naloge za nadaljnje delo. Pomagali bodo pri gradnji bazena, oživili delo »Parizana« in pomagali pri urejanju igrišč.

JAVI

Na sliki vidimo vodovodno zajetje blizu Zlič, od koder bo stekla dobra pitna voda po dobrnem delu konjiške občine. Začetek obsežnih rekonstrukcijskih del, ki bodo trajala nekaj let, je torej tu in z njim vred tudi upanje, da bo v kratkem v domovih prebivalcev konjiške občine več in boljše pitne vode. V objektivni smo ujeli tudi predsednika krajevnice organizacije Socialistične zveze Franca Pavšerja, ki nam je rad pokazal, kje leži novo vodovodno zajetje. (Foto: I. Burnik)

Nezadovoljni z zdravstvom

Čeprav je od zadnjega zboru kmetov — zavarovancev iz Loč pri Slovenskih Konjicah minilo že precej časa, pa so zadeve, ki so o njih takrat govorili, še vedno aktualne. Kmetje so namreč največji del svoje razprave posvetili vprašanju polnega zavarovanja kmetijskih proizvajalcev, to je tudi pokojninskega zavarovanja. Seveda pa se prav tako dobro zavedajo, da bi to pomenilo novo obremenitev njih samih, kajti že sedanje davkatve za zdravstveno zavarovanje za marsikaterega kmeta niso majhne.

Kmetje so imeli tudi ne-

kaj kritičnih pripomb na delo zdravstvene službe v Ločah. Zahtevali so, naj zdravniška ordinira vsako dopoldne, enkrat tedensko pa tudi popoldne. Za področje, ki obsega tolikšno število ljudi in ima urejeno tudi lepo zdravstveno postajo, to vsekakor ne bi bilo pretirano. Ta želja se jim bo — po besedah vodje službe socialnega zavarovanja v Slov. Konjicah Ljona Lazarja — izpolnila, kakor hitro se bodo z bolezenskega dopusta vrnili nekateri zdravstveni delavci.

Kmetje so na svojem zboru tudi vprašali, kako sklad

pokrije izgubo, ki jo ima zaradi zaostalih terjatev do kmetov, ki niso v roku poravnali svojih obveznosti do zdravstvenega zavarovanja. Bali so se namreč, da to izravnajo s prispevki tistih, ki redno in polno plačujejo določen znesek. Tovariš Lazar pa je to možnost zanikal.

Na koncu so kmetje loškega predela izbrali še novega člana za skupščino zdravstvenega zavarovanja kmetov, kajti dosedanjemu je potekel mandat. Soglasno so se odločili za Alojza Zvorarja, kmeta iz Loč.

A. K.

TRIJE UPRAVITELJI O PROBLEMIH TREH ŠOL

Onemogočen sodoben pouk

Otroci v konjiški občini se učijo v dotrajanih zgradbah

V Tepanju, prav na meji z bistriško občino, stoji več kot 60 let staro poslopje, s katerega odpada omet. To je osnovna šola, pravzaprav pedagoška osnovna šola v Slovenskih Konjicah. Solo vodi Stefka Frim, ki jo Tepančani poznajo tudi kot prizadevno prosvetno delavko, saj si brez nje dela kulturno-pro-

Vodja šole v Tepanju tovarišica Stefka Frim svetnega društva sploh ne bi mogli predstavljati. Našli smo jo med najmlajšimi šolarji, ki se še krepko borijo s črkami, zloženimi v besedo. Ko smo jo povprašali, kakšni so pogoji dela in učenja v šoli, nam je odgovorila takole:

»Tu sem že enajst let, toda v vsem tem času šole ni nihče popravil. Redni proračun nam zagotavlja po 7000 starih dinarjev na učenca, s čimer komaj plačamo kurjavo in druge najnujnejše stvari. Za kurjavo porabimo veliko denarja, saj so učilnice velike, visoke in zato jih je težko ogreti. Naših petdeset učencev se sicer ne stiska, prostora je dovolj, toda večsah bi se najrajši, saj skozi okna in vrata pošlono pih. Tudi streha pušča, stranišča

so nehygienska in vodovoda nimamo. K sreči živijo na našem območju razumni ljudje in ko smo se na zadnjem zboru volivcev pogovarjali tudi o samoprispevku, ni bil pravzaprav nihče proti. Zatorej resnično upam, da bo nedeljski referendum na našem območju uspel in da bomo s skupnimi močmi zbrali toliko denarja, da bomo svojim otrokom lahko omogočili prijetnejše in boljše delo.«

Kako pa je na področju, ki ga zajema osemletna šola v Ločah? Pred leti je bilo tu poslopje, zgrajeno konec prejšnjega stoletja, v zelo žalostnem stanju, zato je občina dodelila za adaptacijo in dograditev novega trakta več kot 140 milijonov starih dinarjev. Zal pa je poslopje že po dveh letih precejšnjo za vedno večje število učencev. Po besedah ravnateljice Bojana Vončina, se lahko zgodi, da bo že prihodnje šolsko leto treba preiti na trojzanski pouk. Vidimo torej, da je dograditev, ali pa vsaj preureditev nekaterih prostorov več kot nujna. Problem zase pa je telovadnica. Učenci v mrzlih dneh prezebajo, v toplih pa se dušijo od prahu, zato bo šola slej ko prej morala dobiti primerno telovadnico.

Toda občani Loč o tem morda le še premalo vedo. Mnogi vidijo le novo oziroma preurejeno šolo, pa menijo, da je problem rešen. Zal pa ni tako in težave loških šol so morda še večje kot kje drugje. »Zato bi res bilo prav, če bi s tako zavestjo prišli na nedeljski referendum v čimvečjem številu in da bi glasovali za samoprispevek, pa čeprav se bodo s tem zavestno odpovedali delu svojega denarja,« je dejal tovariš Vončina.

Tudi šola v Jerneju je podružnična šola. Domuje pravzaprav v dveh zgradbah, čeprav nobena ni kaj prida trdna in primerna za pouk. Tu smo se srečali z Maksom Leskovarjem, učiteljem, ki je tudi odbornik, tajnik prosvetnega društva in vseh drugih organizacij, ki delajo v kraju. Takole nam je povedal:

»Statistika rojstev na našem območju kaže vztrajen porast. Zato bo v perspektivi tudi v Jernej moralo priti več učiteljev. Potrebno bo seveda tudi več stanovanj. Predlog, naj bi v eni od zgradb, kjer so zdaj učilnice, preuredili v učiteljska stanovanja, je torej kar na mestu. V Jerneju bi potrebovali tudi prostor za prizadevno prosvetno društvo, za množične sestanke in druge oblike shodov. Vse to bi mogli dobiti, če se bomo odločili za nadzidavo spodnje stavbe. S samoprispevkom Jernejčani torej ne bi zagotovili samo boljših delovnih pogojev svojim otrokom, temveč koristili neposredno tudi sebi. Čeprav naš zadnji zbor, kjer smo zgovorili o samoprispevku, ni najbolje uspel — žal so se pritoževali najboljše situirani vaščani — pa vendar upam, da so si ljudje premislili. Pa bi bilo naše območje edino, kjer bi se odločili proti samoprispevku...«

Takole bi seveda lahko obiskovali šolo za šolo. Povsod so nekoliko vznemirjeni in polni pričakovanja. To je seveda razumljivo, saj bo od rezultatov nedeljskega referenduma v veliki meri odvisno, kako bodo prosvetni delavci mogli zastaviti svoje delo v prihodnjem obdobju.

I. B.

K. A.

V NEDELJO REFERENDUM ZA SAMOPRISPEVEK ZA ŠOLSTVO

Ne za šole, za otroke gre

V krajevnih središčih, vaseh in oddaljenih zaselkih konjiške občine je vse pripravljeno za nedeljski referendum, ki naj bi odločil usodo konjiškega šolstva ne samo za naslednjih pet let, temveč za mnogo daljši čas. Gre pravzaprav za eno največjih akcij občinske skupščine in občanov samih, da bi končno vendarle zagotovili otrokom svojega območja učne pogoje, ki bi jim omogočilo solidno in dobro usposabljanje. Večina konjiških šol je slabo opremljena, njihove zgradbe so dotrajane, manjkajo pa jim tudi telovadnice, prostori za šolske kuhinje ter tehnični pouk in podobno. S samoprispevkom, ki bi ga predpisali za obdobje petih let, bi se zbralo v posebnem skladu, namenjenem za investicije v šolstvo, 2 milijona 489 tisoč novih dinarjev. K temu bi svoj delež prispevale tudi delovne organizacije v znesku 2 milijona 500 tisoč novih dinarjev. Z republiškim posojilom — 2 milijona novih dinarjev — vred bi potemtakem zbrali kakih sedem milijonov, kar bi zadoščalo za najnujnejša popravila in dopolnitve na šolah.

Velik del uspeha akcije pa je odvisen od rezultatov nedeljskega referenduma. Zato bi radi poudarili dvoje. Predlog samoprispevka predvideva najnižjo obremenitev od vseh, ki so jih sprejeli v nekaterih sosednjih občinah. Tako naj bi vsi zaposleni in upokojeanci — razen tistih, ki imajo manjšo pokojnino kot 50 tisoč starih dinarjev — plačevali mesečno 0,75 odstotka svojega osebnega dohodka. Kmetje bi prispevali po dva odstotka od čistega katastrskega dohodka in vrednosti posekanega lesa. Tega prispevka naj bi bili oproščeni tisti zavezanci, ki imajo katastrsko osnovo manjšo od 200 novih dinarjev, kmetje v višinskih legah pa bodo oproščeni od katastrskega dohodka do 2000 novih dinarjev. Prispevek naj bi plačevali tudi obrtniki in sicer v znesku treh odstotkov od čistega dohodka. To velja tudi za »popoldanske obrtnike. Obremenitve torej niso visoke, zbrani milijoni pa so za razvoj osnovnešolske mreže še kako potrebni.

Drugo, kar je prav tako pomembno, pa je sklep občinske skupščine, da bodo ves denar, ki ga bodo posamezniki zbrali s samoprispevkom, tam tudi porabili. Potemtakem gre res za neposreden prispevek staršev za bodočnost svojih otrok.

Treba je povedati, da prebivalci konjiške občine tudi že doslej niso držali križem rok, kadar je šlo za šole. Ponekod niso čakali na pobudo občinske skupščine, temveč so kar sami sklenili, da bodo obnovili, ali popravili svoje šole. Zato bodo verjetno podprli akcijo, največjo od vseh dosedanjih, tudi tokrat. Tako pa je tudi prav, saj bi neuspeh referenduma na območju ene krajevnice skupnosti, lahko onemogočil veliko pripravljenost občanov v vseh drugih.

I. B.

Vedno med ljudmi

Bil je hladen dan. Pohorje je bilo odeto v snežno odejo. Cesta proti Rakovcu je bila pušta in prazna. Zdelo se mi je, da ta dan ne bom srečal nikogar. Malo pred Rakovcem pa sem opazil človeka, ki je hitel proti bližnji kmetiji. Ze od daleč sem ga spoznal, tako kot ga poznajo vsi Vitanjčani. Bil je zastopnik zavarovalnice Sava, poslovne enote Celje — Franc Mlinšek iz Vitanja. Prosil sem ga za kratek razgovor in takoj je bil pripravljen, da nam nekaj pove o svojem delu.

Kako dolgo že opravljate delo zastopnika?

— Ze četrto leto.

Kje je vaš delovni okoliš?

— Delovni okoliš je zelo obsežen in tudi naporen, saj je v glavnem hribovito področje. Poleg Vitanja, sklepam zavarovanja še za Brezen, Hudinjo-Rakovce, Ljubnico, Skomarje, Sp. Dolič, Stenico in Pako.

Nastale so spremembe v zavarovanju; kaj je bistvo teh

sprememb in kako to vpliva na zavarovance?

— Zavarovavec lahko sklene zavarovalno pogodbo za dobo 10 let, pri tem ima 10 odst. popusta na osnovno premijo. To je za zavarovance zelo ugodno, kar se mu po določenih letih obrestuje tako, da mu za eno leto ni potrebno plačati premije.

Ali se pojavlja konkurenca ostalih zavarovalnic?

— Res se že pojavlja konkurenca ostalih zavarovalnic. Vendar te bojzani v mojem okolišu ni. Sem Vitanjčan in teren dobro poznam, pa tudi ljudi. Naše terensko omeje zavarovalnice Sava, poslovne enote Celje je zelo aktivno. Zavarovancem nudi vse vrste zavarovanja. Da so zastopniki s svojim delom dobro seznanjeni, organizira razne seminarje.

Kaj menite o svojem delu in Vitanjčanih?

— Vitanjčani so prijazni ljudje. Z njimi sem v rednem stiku, kljub razsežnemu terenu. Glavni vir dohodkov sta živinoreja in gozdarstvo.

Lahko rečem, da 30 odst. zavarovancev dobi za prodano živino komaj toliko sredstev, da si lahko zavaruje svoje premoženje pred morebitno škodo. Pripomniti moram, da se ljudje zavedajo, da ni namen zavarovanja obogatitev, ampak, da dobi človek pomoč takrat, ko mu je najbolj potrebna.

Kaj si kot Vitanjčan najbolj želite?

— Želim, da bi čimprej uredili vodovod in asfaltirali cesto.

Poslovil sem se od njega in mu zaželel čimveč uspeha pri njegovem delu. Njegovim zavarovancem pa želim, da bi imeli pri svojem delu veliko sreče in da bi se še naprej zavedali, da je zavarovanje zagotovilo za njihovo nemoteno delo.

JAGER